

SZLAK KOLOROWYCH DRZEW

CIEKSYN ZAPRASZA

SŁOWEM WSTĘPU

Nieprzypadkowo przy drodze wjazdowej do Ciekosyna, na tzw. „witaczu”, umieszczono grafikę przedstawiającą drzewo. Symbol ten, wybrany przez mieszkańców wsi na jej nieformalny herb, związany jest przede wszystkim z położeniem miejscowości w otulinie lasów mieszanych, ale też z jedną z jej największych atrakcji turystycznych, jaką są cztery drzewa-rzeźby: Różowe Drzewo, Pomarańczowe Drzewo, Cytrynowe Drzewo i Turkusowe Drzewo, tworzące unikatowy w skali kraju (a może i świata?) „Szlak Kolorowych Drzew”. Te oryginalne instalacje swoją formą i kolorem ożywiają wiejski krajobraz i są miejscami spotkań lokalnej społeczności. Powstały z uschniętych drzew, starych maszyn rolniczych podarowanych przez mieszkańców wsi oraz różnych elementów znalezionych na złomowisku – w ten sposób ich twórcom (Jarosław Urbański, rzeźbiarz z Chojnic oraz Kinga i Mirosław Szczypiek ze Stowarzyszenia Artystyczno-Społecznego „Skafander”) udało się tchnąć nowe życie w niepotrzebne już i zapomniane przedmioty. Wędrując „Szlakiem Kolorowych Drzew” odwiedzimy najciekawsze miejsca na mapie Ciekosyna: plażę nad Wkrą (Ośrodek Wypoczynkowy „Wioselko”), rekreacyjne tereny nad stawem, Kościół pw. św. Doroty, pomniki przyrody, stację kolejową czy miejsca pamięci.

1

punkt spaceru

PLAŻA W CIEKSYNIE / WIOSEŁKO

Ośrodek Wypoczynkowy „Wiosełko” położony jest w urokliwym lesie sosnowym nad rzeką Wkrą. Do dyspozycji gości oddano tu cztery komfortowe i w pełni wyposażone sześciuosobowe domki letniskowe, wybudowane z wysokiej jakości bali z świerka skandynawskiego. Ośrodek dysponuje własnym parkingiem i miejscami na ognisko czy grill oraz meleksem, którym można wybrać się na przejażdżkę po okolicy. Największą atrakcją tego miejsca jest wypożyczalnia kajaków i idealne warunki do zorganizowania spływu kajakowego. Gustujący w mniej aktywnych formach wypoczynku mogą natomiast opalać się na pięknej plaży nad Wkrą i pływać w jej słynących z czystości wodach. Rzeka ta to także raj dla ceniących sobie ciszę i bliskość natury pasjonatów wędkowania, zaś w okresie jesienno-zimowym, także miłośników morsowania, którzy po lodowatej kąpeli mogą skorzystać z udostępnianej przez Ośrodek sauny. Dodatkowymi atutami lokalizacji „Wiosełka” jest bliskość aglomeracji warszawskiej oraz doskonale z nią skomunikowanie – bez problemów i bezpiecznie dotrzemy tu zarówno własnym samochodem, jak i pociągiem.

RZĘKA WKRA

Rzeka Wkra jest prawym dopływem Narwi, ma długość 249,1 km, zaś jej dorzecze obejmuje obszar przekraczający nieco 5300 km². Swoje źródła bierze ze zmeliorowanych obecnie bagien na Garbie Lubawskim niedaleko Nidzicy. W górnym jej biegu nosi nazwę Nida, w środkowym zwana jest Działdówką, zaś właściwą Wkrą staje się dopiero na Mazowszu (od okolic miejscowości Żuromin). To typowa rzeka nizinna, o bardzo małym spadku, płynąca wśród morenowych wzgórz i ukwieconych łąk. W jej czystym nurcie żyje wiele gatunków ryb, takich jak szczupak, leszcz, brzana, płoć, ukleja czy okoń, a także wodne ssaki, jak bobry i wydry. Gniazduje tu też wiele gatunków ptaków, jak zimorodek, rycyk, derkacz, bocian czarny, błotniak stawowy i łąkowy, a nawet bielik. Nad Wkrą tętni życie turystyczne: nie brakuje tu miejsc dla miłośników biwakowania, wędkarzy, plażowiczów czy grzybiarzy. W 1991 r. utworzono rezerwat przyrody Dolina Wkry, położony w okolicach miejscowości Szczypiorno, Kosewko i Goławice Drugie oraz na terenie leśnictwa Pomiechówek (nadleśnictwo Jabłonna). Obszar ten zajmuje powierzchnię ponad 24 ha i objęty jest ochroną czynną.

POMARAŃCZOWE DRZEWO

Pomarańczowe Drzewo „wrosło” w listopadzie 2013 r. obok przystanku autobusowego w Ciekusynie. Powstało w ramach projektu „Drzewa jak malowane”, a do jego budowy wykorzystano przekazane przez mieszkańców wsi stare grzejniki i części maszyn rolniczych – siewnika, kultywatora czy zgrabiarki, które wraz z rozwojem techniki przeszły do lamusa. Stowarzyszeniu „Skafander” udało się w ten sposób dać drugie, artystyczne życie rdzewiejącym przedmiotom. Kolor pomarańczowy „drzewa” symbolizuje spontaniczność, zdecydowanie i optymizm, ma sprzyjać pogodnym myślom i wzmacniać poczucie własnej wartości.

SZKOŁA PODSTAWOWA

Elementarna Szkoła Rządowa funkcjonowała w Ciekusynie już w okresie Księstwa Warszawskiego. Sto lat później właściciel folwarku Ciekusyn pan Wyrzykowski oraz miejscowy proboszcz ks. Kowalski otworzyli szkołę jednoklasową, którą w 1917 r. upaństwowiono i rozwijała się ona aż do wybuchu II wojny światowej. Już we wrześniu 1939 r. Niemcy spalili jej wyposażenie. Jedną z nauczycielek, Maria Kwitowa, ocaliła i ukryła akta szkolne, a podczas okupacji, wraz z matką Wandą Palmbuch, prowadziła tajne nauczanie. W 1945 r. na potrzeby szkolne zaadaptowano poniemiecki

barak, a wszelkie w nim prace remontowe z wielkim poświęceniem i bezinteresownie wykonali mieszkańcy wsi. Placówką przez kolejne 14 lat kierowała Maria Kwitowa. W pierwszych latach własnoręcznie pisała teksty dla młodszych uczniów, zaś starsi je przepisywali. Z jej inicjatywy dobudowano werandę na potrzeby organizacji kolonii letnich, a także salę gimnastyczną (obecnie przedszkole) i budynek gospodarczy z mieszkaniem dla nauczyciela. Wiosną 1970 r. rozpoczęto budowę nowego budynku, w którym ciekusyńska szkoła mieści się do dziś. Od 1972 r. jej patronem jest Mikołaj Kopernik.

TURKUSOWE DRZEWO

Wykonane z drewna i metalu Turkusowe Drzewo jest ozdobą zielonych terenów nad stawem w Ciekusynie, które wysiłkiem społeczności wsi stopniowo staje się lokalnym centrum rekreacyjnym. „Wyrosło” pomimo siarczystych mrozów w grudniu 2014 r., wzbogacając lokalny krajobraz. Turkusowy kolor „drzewa” jest barwą optymizmu i wiary w lepsze jutro, działa odprężająco i ułatwia podejmowanie decyzji; turkus, zwany też barwą mądrości, dobrze charakteryzuje ludzi twórczych, pomysłowych i uparcie dążących do realizacji swoich idei.

MIEJSCA PRZY STAWIE

Jeszcze w XIX w. w sąsiedztwie stawu (wówczas było ich pięć) znajdował się dwór właściciela tych dóbr, Tadeusza Przybylskiego, a także młyn, kuźnia, stajnia (obecnie skład budowlany) oraz budynek dla służby (do dziś zachowały się jego piwnice, nad którymi wybudowano ośrodek zdrowia). W 2021 r., dzięki inicjatywie Stowarzyszenia „Skafander”, części Rady Sołeckiej oraz radnego Janusza Gersa rozpoczyna się na tym terenie prace nad budową Miejsca Integracji Społecznej (MIS). Obok istniejących już obiektów, planowana jest budowa alejek i chodników wokół stawu, rozstawienie ławek i koszy na śmieci, wybudowanie altany, a także dwóch pomostów dla wędkarzy i miłośników opalania. Plan zakłada też posadzenie roślin, przygotowanie miejsc na ognisko i grilla oraz postawienie sceny plenerowej. W sąsiedztwie znajdują się plac zabaw, przedszkole i szkoła podstawowa. Organizowane są tam pikniki i koncerty, powstała też siłownia plenerowa i boisko piłkarskie Klubu Sportowego Wkra Ciekusyn.

MOST AMIGOS

Most Amigos nad rzeką Nasielną przy ul. Sportowej to „furtka” prowadząca z Ciekosyna wprost do otaczającej go przepięknej przyrody. Pomalowany podczas akcji społecznej barwami zaczerpniętymi z meksykańskich kilimów, nie tylko ożywia przestrzeń, lecz także pobudza do działania i zwraca uwagę na problem wyrzucania śmieci do lasu, rzek i rowów. Jego nazwa po hiszpańsku znaczy „przyjaciele” i ma zachęcać mieszkańców wsi do spotkań i rozmów. Przy moście widnieje tablica z nazwą mostu i z napisem: „Bądźmy przyjaźni środowisku”, co świadczy o edukacji ekologicznej w tej miejscowości.

Nasielna

RZĘKA NASIELNA, FLORA I FAUNA

Rzeka Nasielna, zwana też Nasiolką lub Nasielnicą, swoje źródła ma w miejscowości Skoroszki w gminie Winnica, przepływa przez Nizinę Północnomazowiecką i w Ciekosynie uchodzi do rzeki Wkry jako jej lewy dopływ. Długość rzeki nie przekracza 25 km, zaś powierzchnia jej dorzecza to 93,4 km². Pierwsza wzmianka o Nasielnej pochodzi z XVI w. i można domniemywać, iż jej nazwa nawiązuje do miasta Nasielska. Archeolodzy pierwsze ślady osadnictwa w dolinie rzeki datują na ponad 5 tys. lat. Na prawym jej brzegu odnaleziono relikty dawnego grodu obronnego.

Wybrane przykłady fauny i flory rzeki Nasielnej: bóbr europejski, wydra, czapla, żuraw, zaskroniec zwyczajny, chruścik, jeleń, kowalik, dzięcioł czarny, słowik, gajowiec żółty, niecierpek pospolity, kopytnik pospolity, gwiazdnica gajowa, miodunka ćma, piżmaczek wiosenny, złoć żółta.

RÓŻOWE DRZEWO

Pierwotnie Różowe Drzewo było zniszczonym przez piorun, uschniętym klonem, pomalowanym przez mieszkańców wsi różową farbą podczas happeningu pt. „Drzewa jak malowane”, którym swoją działalność zainaugurowało także Stowarzyszenie Artystyczno-Społeczne „Skafander”. Do powstania drugiej jego wersji wykorzystano pień tego samego drzewa, zaś „konary” wykonano z PVC. Ozdabiały je dwa wielkie złożone na krzyż charakterystyczne klonowe liście z wyciętymi w nich otworami w kształcie również liści klonowych. Instalacja przez trzy lata wzbogacała wiejski krajobraz,

a w jej sąsiedztwie odbywały się liczne lokalne wydarzenia artystyczne i spotkania. Drzewo to zostało zniszczone przez wandalów, ale kilka lat później w jego miejsce pojawiło się nowe, tym razem wykonane z metalowych kół zębatach. „Korona” nowego Różowego Drzewa przypomina mechanizm gigantycznego zegara, w którego wnętrzu „zamieszkały” ptaki. Kolor różowy rozwija zdolność dawania i przyjmowania miłości. Łagodzi lęki, obawy i smutek. Podnosi poczucie bezpieczeństwa i łagodnie pobudza organizm.

KOŚCIÓŁ ŚW. DOROTY

Najstarsza wzmianka dotycząca parafii w Cieksynie pochodzi z 1423 r., a jej fundatorem był prawdopodobnie rycerz Falenta. Świątynię, którą możemy podziwiać współcześnie, ufundowali w XVI w. w rodzinnych dobrach bp Jakub Bieliński oraz jego bratankowie Jan i Piotr Borukowscy. Wykonanie prac powierzyli słynnemu wówczas na Mazowszu budowniczemu Janowi Baptyście Wenecjaninowi. Wzniósł on gotycko-renesansową, jednonawową budowlę z kolebkowym, ornamentowanym sklepieniem nawy i prostokątnym prezbiterium, z zakrystią

i wieżą, pod którą znajduje się kaplica. Uroczysta konsekracja świątyni dokonana została w 1580 r.; jej patronką jest św. Dorota. Upływ czasu i trwające przez wieki wojny spowodowały wiele zniszczeń kościoła – do dziś w jego murach tkwią kamienne kule armatnie z potopu szwedzkiego w XVII w. Gruntowne remonty świątynia przechodziła wielokrotnie już od XIX w. W 1952 r. sprowadzono neogotycki prospekt organowy, a Stefan Domurat stworzył polichromię. W kolejnych latach wykonano witraż, ufundowano dzwon i stacje Drogi Krzyżowej.

DROGA GŁÓWNA

Spacerując drogą główną w Ciekusynie, która nosi imię Marszałka Józefa Piłsudskiego, można podziwiać figurkę patrona strażaków św. Floriana (przy remizie OSP); po przeciwnej stronie mieści się Wiejska Scena Kulturalna. Po przejściu kilkunastu metrów możemy spojrzeć na rzekę Nasielną z jednego z pięciu mostów we wsi oraz spotkać „Kapitana żeglugi ciekusyńskiej – Strażnika Ciekusasu”, czyli pomysłowo zaprojektowany kosz na śmieci, a także tablicę z informacjami o rzece Nasielnej. Nieco dalej znajduje się budynek starej kuźni.

WIEJSKA SCENA KULTURALNA

Wiejska Scena Kulturalna (WSK) jest oddolną inicjatywą założycieli Stowarzyszenia Artystyczno-Społecznego „Skafander”. To zarówno miejsce spotkań i wydarzeń kulturalnych, jak również pomocy, informacji i promocji lokalnych artystów. Swoje prace mogą tu zaprezentować osoby, które tworzą rękodzieło, malują czy fotografują. WSK mieści się w przedwojennym, najstarszym zachowanym we wsi budynku,

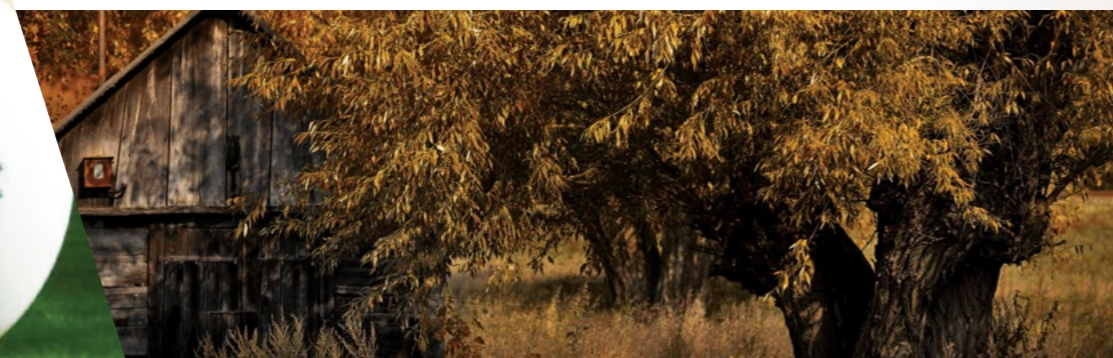
należącym do miejscowej parafii. Swoje siedziby mają w nim Stowarzyszenie „Skafander”, Stowarzyszenie „Dolina Wkry”, Koło Gospodyń Wiejskich „Wiejskie Sprawy Kobiet” oraz grupy działające przy parafii.

Wiejska Spec Kapela to wielopokoleniowy zespół śpiewaczy, założony w 2015 r. z inicjatywy Stowarzyszenia „Skafander”. Rolę lidera i prowadzącego grupę powierzono Robertowi Lipce, akordeoniście i wokaliście, animatorowi życia muzycznego dzieci i seniorów, znanemu z występów z wieloma zespołami folkowymi (Swoją Drogą, CzessBand, Pompadur). W skład WSK wchodzi mieszkańcy Ciekusyna i sąsiednich wsi gminy Nasielsk, a podczas koncertów towarzyszą im uznani muzycy polskiej sceny folkowej. W jej repertuarze znajdują się piosenki zaliczane zarówno do folkloru miejskiego – przedwojenne szlagiery, sentymentalne tanga, skoczne polki i fokstroty, jak również folkloru wiejskiego (pieśni polskie, ukraińskie i bałkańskie).

Założone przez mieszkanki Ciekusyna Koło Gospodyń Wiejskich „Wiejskie Sprawy Kobiet” aktywnie uczestniczy w życiu lokalnej społeczności i współpracuje z innymi organizacjami społecznymi na rzecz poprawy warunków życia w najbliższym otoczeniu. Panie przyczyniają się m.in. do porządkowania przestrzeni wokół przystanku autobusowego w Ciekusynie, uczestniczą w akcjach sprzątnięcia wsi czy angażują w organizację festiwalu „Pepek”.

BOGU NA CHWAŁĘ
OJCZYŹNIE

STACJA PKP

Przez Ciekсын przebiega jednotorowa linia kolejowa nr 27 o znaczeniu państwowym, łącząca Nasielsk z Toruniem. Pierwotnie od 1902 r. była to linia wąskotorowa (Toruń – Lubicz), przedłużona w latach 1915-18 do Nasielska, wykorzystywana przez Niemców do transportu wojskowego. W 1924 r. odcinek z Nasielska do Sierpca przebudowano na linię normalnotorową. Obecnie na linii prowadzone są zarówno przewozy pasażerskie, jak i towarowe.

Ciekсын jest wsią cieszącą się powodzeniem wśród filmowców. W kilku produkcjach można dostrzec budynek stacji PKP Ciekсын i most kolejowy; wiele ujęć powstało też w okolicznych lasach i nad Wkrą. Reżyser Roman Wionczek zrealizował tu film „Haracz szarego dnia” (1983 r.), Andrzej Wajda kręcił sceny do filmu „Kronika wypadków miłosnych” (1985 r.), zaś w 2010 r. powstały w okolicy zdjęcia do serialu „1920. Wojna i Miłość” w reżyserii Macieja Migasa.

CYTRYNOWE DRZEWO

Cytrynowe Drzewo wita przyjezdnych przy dworcu kolejowym w Ciekсын. Jego „pień” wykonany został ze starych szyn kolejowych, zaś do budowy „korony” wykorzystano kojarzące się z przekrojoną cytryną koła dawnych maszyn rolniczych. Podobnie jak w przypadku pozostałych „drzew”, także w tym intencją twórców było nadanie użytym przedmiotom „drugiego życia”. Kolor żółty wywołuje radość, pobudza do życia i twórczego myślenia, poprawia nastrój i dodaje pewności siebie.

POMNIKI PRZYRODY / SZLAKI

Wśród bogatej roślinności Ciekosyna i jego okolic na szczególną uwagę zasługują bardzo liczne pomniki przyrody. Najokazalsze z nich to dęby szypułkowe, które rosną na terenie prywatnym. Wiek starszego z nich, „Władysława”, szacowany jest na ok. 300 lat (obwód pnia 425 cm), zaś młodszego na 270 (obwód 392 cm).

W podobnym wieku są dwa drzewa rosnące w pobliżu kościoła: klon zwyczajny (ok. 225 lat, obwód 390 cm) i lipa drobnolistna (ponad 300 lat – jedna z najstarszych na Mazowszu, obwód 640 cm). Dostojne, liczące po ponad 150 lat dwie lipy drobnolistne można też podziwiać przy boisku na terenie Miejsca Integracji Społecznej (obwód 370 i 371 cm).

Przez Ciekosyn przebiegają cztery szlaki turystyczne: dwa rowerowe – Czarny i Czerwony oraz dwa piesze – Niebieski i Zielony. Turyści mogą wypożyczyć rowery, korzystając z systemu Nasielski Rower Miejski – w Ciekosynie jednoślady dostępne są za przystankiem autobusowym oraz przy plaży nad Wkrą.

MIEJSCA PAMIĘCI

Cmentarz

Najstarsze groby na miejscowym cmentarzu znajdują się w jego południowo-zachodniej części. Do dziś przetrwała górna część wykutego w piaskowcu grobowca zmarłego w 1870 r. Hilarego Ostrowskiego, tajnego radcy stanu i marszałka szlachty guberni płockiej. Spoczywają tu także ostatni właściciel tutejszych dóbr ziemskich i fundator cmentarza Piotr Wyryzkowski oraz Maria Sienkiewiczówna, siostrzenica wielkiego pisarza, która podczas II wojny światowej prowadziła tajne nauczanie. W Ciekosynie spoczywa również zasłużona nauczycielka Maria Kwit.

Grób Nieznanego Żołnierza

Polskich żołnierzy, którzy polegli w walkach na linii rzeki Wkry podczas Bitwy Warszawskiej, pogrzebano na terenie przykościelnym, a następnie przeniesiono na miejscowy cmentarz do zbiorowego grobowca „85 bohaterów z 1920 r.”. Ciekawostką jest fakt, że gdy podczas II wojny

światowej Niemcy wykorzystywali nagrobki z ciekosyńskiej nekropolii do budowy dróg, to akurat ten oszczędzili.

Kurhan

W lesie nieopodal mostu kolejowego znajduje się zbiorowy grób żołnierzy niemieckich poległych w I wojnie światowej. Mogiła ma kształt kopca z metalowym krzyżem.

Tablica upamiętniająca żołnierzy poległych na terenie Ciekosyna w sierpniu 1920 r. przy kościele św. Doroty.

Pomnik upamiętniający 100-lecie odzyskania Niepodległości, róg ul. J. Piłsudskiego i Sportowej.

Figurka z kamieni polnych, uwieńczona metalowym krzyżem z wizerunkiem Pana Jezusa. Z przekazów ustnych wynika, że przed II wojną światową traktowana była przez mieszkańców wsi jako pomnik i grób 40 powstańców z 1863 r.

ORGANIZACJE TWORZĄCE WYJĄTKOWĄ WIEŚ

STOWARZYSZENIE ARTYSTYCZNO-SPOŁECZNE SKAFANDER

Stowarzyszenie Artystyczno-Społeczne „Skafander” powstało w styczniu 2011 r. z inicjatywy Kingi i Mirosława Szczypków. Jego misją jest integracja i aktywizacja społeczności lokalnej w różnych dziedzinach życia: kulturze, rozrywce, edukacji, ekologii, samorozwoju, dbałości o wspólne dobro i wygląd otoczenia. Stowarzyszenie umożliwia mieszkańcom Ciekosyna aktywny udział w organizowanych przez siebie wydarzeniach, tak, aby wszyscy mogli poczuć się ich współtwórcami i gospodarzami. Wśród licznych przedsięwzięć „Skafandra” do najciekawszych należą stworzenie „Szlaku Kolorowych Drzew”, kolorowego Mostu Amigos, oryginalnego „witacza” przy wjeździe do wsi, logo „Kocham CIEKSYN” oraz budowa drewnianego przystanku autobusowego. Stowarzyszenie jest również organizatorem cyklicznie odbywających

się imprez, takich jak: Festiwal Muzyki Wielopokoleniowej „Pepek”, piknik rodzinny Baloniada, Jare Święto na powitanie wiosny oraz koncerty i spotkania wigilijne. Najbardziej spektakularnym wydarzeniem była organizacja 38. Ogólnopolskiego Zlotu Polskiego Ruchu Przyjaciół Indian, który po raz pierwszy odbył się na Mazowszu. Stowarzyszenie powołało do życia Wiejską Scenę Kulturalną oraz międzypokoleniowy zespół śpiewaczy Wiejska Spec Kapela, a także „Strażników Ciekosasa”, czyli grupę osób dbających o ład i porządek w okolicy. „Skafander” jest też organizatorem akcji charytatywnych, spektakli teatralnych, wieczorków poetyckich, spotkań autorskich, szkoleń i warsztatów, a także pomysłodawcą oryginalnych pocztówek i wyrabianych ręcznie pamiątek z Ciekosyna.

STOWARZYSZENIE DOLINA WKRY

W lutym 2010 r. z inicjatywy piętnaściora mieszkańców Ciekosyna powstało Stowarzyszenie „Dolina Wkry”. Dzięki jego staraniom odbyło się szereg wydarzeń ekologicznych i kulturalnych, jak wieczory poezji lokalnych twórców, spektakle teatralne, kiermasze książek, występy artystyczne w miejscowej szkole czy wycieczki krajoznawcze. Stowarzyszenie opracowało też wzór tablic z nazwami ulic w Ciekosynie, ocaliło przed wycinką stuletni las, a także zainicjowało budowę Pomnika Niepodległości, chodnika i siłowni plenerowej.

OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA

Ochotnicza Straż Pożarna w Ciekosynie istnieje od 1934 r. i zgodnie z mottem „Bogu na chwałę, ludziom na ratunek” niesie pomoc lokalnej społeczności w akcjach ratowniczo-gaśniczych, wypadkach komunikacyjnych i w walce z żywiołami przyrody. Druhny i druhowie, których obecnie jest ponad pięćdziesięcioro, reprezentują też wieś w zawodach strażackich, wydarzeniach religijnych czy kulturalnych. W styczniu 1997 r., gdy doszczętnie spłonęła miejscowa remiza, strażakom udało się podnieść ją z gruzów i na nowo wypożyczyć.

KLUB SPORTOWY WKRA CIEKSYN

Pomysł reaktywacji piłkarskiego klubu Wkra Ciekosyn zrodził się po meczu rozegranym przez oldbojów dawnej drużyny przeciwko miejscowej młodzieży. Boisko przygotowali sami mieszkańcy wsi, zaś miejscowi przedsiębiorcy pomogli wyposażić zawodników w stroje, piłki i inny niezbędny do treningów i rozgrywek sprzęt. Dzięki budżetowi sołeckiemu i pomocy gminy udało się natomiast stworzyć zaplecze klubowe: szatnie, toalety, natryski i pokój dla sędziów. Wkra Ciekosyn dołączyła do ciechanowskiej B-klasy.

HISTORIA W PIGUŁCE

Nazwa wsi Ciekosyn pochodzi prawdopodobnie od słowa „cieksza” (cieknać, ciec). Po raz pierwszy wzmianka o niej pojawia się w 1423 r. Powstanie parafii Ciekosyn datuje się na XIV stulecie.

W czasach średniowiecza Ciekosyn był własnością rycerską rodu Ziemiaków herbu Junosza.

Właścicielami dóbr ciekosyńskich w XVII w. oraz fundatorami miejscowego kościoła był ród Bielińskich.

Wieś uległa całkowitemu zniszczeniu i wyludniła się w wyniku pomoru podczas Potopu szwedzkiego (1655-1660).

W 1764 r. burgrabia warszawski Krzysztof Frankowski odkupił Ciekosyn od spadkobierców Bielińskich i zaczął odbudowę zniszczonych dóbr.

Po utracie przez Polskę niepodległości w 1795 r. Ciekosyn znalazł się pod zaborem pruskim, potem na obszarze Księstwa Warszawskiego, a następnie pod zaborem rosyjskim.

Wieś wielokrotnie ponosiła ogromne straty w wyniku działań zbrojnych (wojny napoleońskie, Bitwa Warszawska, dwie wojny światowe, powstania styczniowe i listopadowe).

Tekst: Tomasz Matuszkiewicz – Myśli Słowa

Zdjęcia: Żaneta Żmuda-Kozina, Tomasz Zawadzki, Łukasz Malinowski, Michał Orłowski, Natalia Zawadzka, Krzysztof Miller, Tadeusz Dylewski, Monika Ziemińska-Olszewska, Monika Sitkiewicz, Kinga Szczypek, Michał Śmigasiewicz, Klaudia Malon

Opracowanie graficzne i przygotowanie do druku: Katarzyna Matuszkiewicz

Koordynatorki wydania: Magdalena Jaworska i Kinga Szczypek
Stowarzyszenie Artystyczno-Społeczne „Skafander”

Materiały źródłowe:

- Kronika Szkoły Podstawowej im. M. Kopernika w Ciekosynie
- Parafia Rzymskokatolicka św. Rocha w Ciekosynie

© Wszelkie prawa zastrzeżone. Przedruk i powielanie w jakiegokolwiek formie zabronione!

Wydanie pierwsze, 2020 r.

SKAFANDER
STOWARZYSZENIE ARTYSTYCZNO-SPOŁECZNE

Mazowsze.
serce Polski

